चतुर्दशीमाह। "अप्सु मे सोमो अब्रवीत्। अन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निञ्च विश्वशम्भुवम्। आपश्च विश्वभेषजीः" इति। अप्स्वन्तर्जलेषु मध्ये विश्वानि भेषजा सर्व्वाण्यौषधानि सन्तीति मे मह्यं सोमोऽब्रवीत्। तथा विश्वशम्भुवं सर्व्वस्य जगतः सुखस्य भावयितारम् अग्निञ्च मह्यं सोमो अब्रवीत्। तथा विश्वभेषजीः सर्व्वस्य अनिष्टस्य औषधरूपा आपश्च याः सन्ति ता अपि सोमो अब्रवीत्। तदेतन्मन्त्रत्रयमब्देवताके कर्म्मणि द्रष्टव्यम्। तृतीयमन्त्रस्यावभृथेष्टौ द्वितीयाज्यभागेऽपि विनियोगमापस्तम्ब आह, अप्सुमन्तावाज्यभागौ यजत्यप्स्वग्न इत्येषाऽप्सु मे सोमो अब्रवीदिति॥

पञ्चदशीमाह। "यदप्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधु। तेन मे वाजिनीवति। मुखमङ्धि सरस्वति" इति। हे सरस्वति नदीरूपे ते त्वदीयास्वप्सु यन्मधु मधुरं क्षीरं समीचीनं वहनसामर्थ्यं तथा गोष्वश्वेषु मधुरं क्षीरं समीचीनं वहनसामर्थ्यञ्च यद्विद्यते च वाजिनीवति अन्नसम्पद्धियुक्ते सरस्वति तेन सर्व्वेण मे मुखमङ्धि वक्त्रमलङ्कृतं कुरु॥

षोडशीमाह। "या सरस्वती वैशम्भल्या [६]। तस्यां मे राख। तस्यास्ते भक्षीय। तस्यास्ते भूयिष्ठभाजो भूयास्म" इति। विशां प्रजानां भरणं पोषणं विशम्भलं तत्कर्त्तुं क्षमा वैशम्भल्या, तादृशी या सरस्वती तस्यां सरस्वत्यां नदीरूपायां मे राख हे सरस्वतिदेवते मह्यं भागं देहि। तस्याः सरस्वत्याः ते तव भक्षीय रसमनुभवामि। तस्यास्ते भूयिष्ठ-